

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015464
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119015464.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí dňa 02. apríla 2020 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 07. januára 2020, sp.zn.6Pp/268/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 07. januára 2020, sp.zn.6Pp/268/2019 podľa § 415 ods. 1 v spojení s § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. rozhodol, že odsúdený W. W. sa podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn.2T/51/2016 zo dňa 04.10.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.23Tpo/8/2018 zo dňa 12.03.2018 a trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn.0T/50/2015 zo dňa 02.07.2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn.0T/50/2015 zo dňa 14.12.2018. Súčasne podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) ihneď po jeho vyhlásení voči nemu na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že s uvedeným rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sa nestotožňuje, nakoľko podľa neho odsúdený nespĺňa materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie, pričom poukázal na hodnotenie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom, z ktorého okrem iného vyplýva, že resocializačná prognóza u odsúdeného W. W. je hodnotená ako nepriaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania z dôvodu neistého sociálneho zázemia, čím odsúdený preukazuje len čiastočné splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a ústav ho neodporučil podmiennečne prepustiť. Podľa prokurátora pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného bolo potrebné brať do úvahy všetky objektívne skutočnosti prezentované na verejnom zasadnutí, a to hlavne hodnotenie ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktoré je možné považovať za jeden z rozhodujúcich podkladov, ktorý mal slúžiť k posúdeniu žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pričom práve obsah hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom odsúdeného W. W. netvorilo taký jednoznačný podklad k rozhodnutiu, aby bolo možné rozhodnúť o jeho prepustení. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený s tým, že v prípade podmiennečného prepustenia má zabezpečené bývanie u svojej matky, s ktorou má pekný vzťah a počas pobytu vo výkone trestu je s ňou v kontakte formou korešpondencie i návštev. Poukázal aj na prísľub práce predložený na verejnom

zasadnutí okresného súdu. Uviedol, že na slobode chce pracovať a slušne žiť. Priznal, že posledných 10 mesiacov pred výkonom trestu nepracoval, bol na tom psychicky zle. Je toho názoru, že nie je impulzívny typ, ale skôr skromný a nekonfliktný. Odsúdený preto navrhol, aby krajský súd vyhovel jeho žiadosti o jeho podmienené prepustenie.

K písomnému vyjadreniu odsúdeného sa prokurátor do konania nariadeného neverejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 27. februára 2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 02. apríla 2020 podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienené prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmienené prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, zakotvil možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienené prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmienené prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že

v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestov.

Pokiaľ ide o splnenie ďalších dvoch materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi okresného súdu. Pokiaľ ide o druhú (materiálnu) podmienku krajský súd len zdôrazňuje, že z obsahu hodnotenia ústavu na odsúdeného W. W. vyplýva, že výkon trestu odňatia slobody pôsobil a pôsobí na odsúdeného pozitívne, nakoľko ako aj súd prvého stupňa konštatoval, že v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody odsúdený preukázal svoje polepšenie, keďže bol 1-krát disciplinárne odmenený, a hoci sa spočiatku u odsúdeného vyskytli určité nedostatky v súvislosti s dodržiavaním ústavného poriadku, no odsúdený svoje správanie napravil a obdobného konania sa už nedopustil.

K tretej (materiálnej) podmienke, že sa môže od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy, krajský súd uvádza, že okresný súd aj túto vyhodnotil správne, hoci v prípade odsúdeného riziko sociálneho zlyhania bolo ústavom ÚVTOS Dubnica nad Váhom pôvodne vyhodnotené ako stredné, no okresný súd správne dospel k záveru, že toto vyhodnotené riziko nebolo opodstatnené, nakoľko v súčasnosti odsúdený je celkovo ústavom hodnotený kladne. Vo výkone trestu je pracovne zaradený, čím si vytvoril riadne pracovné návyky a zároveň aj predpoklad po výkone trestu sa riadne zamestnať. Navyše odsúdený sám počas výkonu trestu nakontaktoval spoločnosť A., s.r.o. ohľadom možnosti zamestnania, čo aj podľa krajského súdu možno považovať práve v danom konaní za významné pri posudzovaní splnenia tretej materiálnej podmienky. Resocializačná prognóza sa tak javí preto v tomto smere ako priaznivá. Napokon odsúdený zaujíma k spáchanej trestnej činnosti kritický postoj, hoci podľa hodnotenia ústavu bol tento vyhodnotený ako čiastočne kritický z dôvodu popierania distribúcie drog odsúdeným. No aj v tomto smere sa krajský súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa o tom, že účelom vykonávacieho konania nie je získanie priznania odsúdeného, respektíve ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. neustanovuje ako podmienku pre podmiennečné prepustenie aj priznanie sa odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti v podmienkach výkonu trestu. Rovnako sa krajský súd plne stotožnil so závermi súdu prvého stupňa pri hodnotení ostatných indikovaných rizík sociálneho zlyhania, a to závažnosti spáchanej trestnej činnosti a zvýšenej impulzivitu u odsúdeného.

Z hľadiska posúdenia, či odsúdený v danom prípade plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, krajský súd v súlade s názorom okresného súdu konštatuje, že z obsahu spisového materiálu nezistil skutočnosti, brániace vyvodiť odôvodnený záver o riadnom plnení povinností a o riadnom správaní sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené a na to, že odsúdený je po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, trest vykonáva v režime minimálneho stupňa stráženia, v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. podľa názoru krajského súdu niet dôvodu k vyvodu záveru, že toto konanie odsúdeného je len prejavom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, a nie prejavom skutočného polepšenia. V súvislosti s možným očakávaním vedenia riadneho života, krajský súd poukazuje na to, že z hodnotenia odsúdeného nevyplývajú žiadne iné poznatky o problémovom správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Práve naopak v súčasnosti jeho správanie a vystupovanie ako aj plnenie interných predpisov a príkazov je možné hodnotiť ako pozitívne a bez negatívnych prejavov. S poukazom na vyššie uvedené ani podľa názoru krajského súdu z obsahu spisu nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by boli kontradiktórne s rozumným záverom v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. o možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd zároveň dospel k záveru, že okresný súd taktiež správne určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 1 roka.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.